

Sygn. akt II K 490/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Renata Folkman

Protokolant: Joanna Kotala, Ewa Sudra

przy udziale Prokuratora: xxx

przy udziale oskarżyciela publicznego Krzysztofa Strzelczyka, z upoważnienia Naczelnika Łódzkiego Urzędu Celno-
Skarbowego, Barbary Hofman z Urzędu Celno-Skarbowego w Łodzi, Delegatura w Piotrkowie Tryb.

po rozpoznaniu w dniach 09 maja 2017 roku, 19 lipca 2017 roku, 09 sierpnia 2017 roku na rozprawie sprawy

D. G.

s. S. i G. z domu F.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w sierpniu 2015 roku urządzał gry na automacie o nazwie H. (...) nr (...) oraz na automacie (...) w lokalu przy ul. (...) w M., wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.)

tj. popełnił przestępstwo skarbowe określone art. 107 § 1 kks

orzeka

- oskarżonego D. G. w ramach zarzucanego czynu uznaje za winnego tego, że w sierpniu 2015 roku urządzał gry na automacie o nazwie H. (...) nr (...) oraz na automacie (...) w lokalu przy ul. (...) w M., wbrew art. 6 ust. 1 i art. 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych, czym wypełnił znamiona art. 107 § 1 kks i za to na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda,
- na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie numer 01, na karcie 122 akt sprawy, w pozycjach 1, 2, 3,
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków 1 586 (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt sześć) złotych, a tytułem opłaty kwotę 1 000 (jeden tysiąc) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 21.08.2015 r. funkcjonariusze celni przeprowadzili kontrolę w M., w lokalu przy ulicy (...). Przedmiotem kontroli było przestrzeganie urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą o grach hazardowych.

Podczas kontroli funkcjonariusze ujawnili dwa automaty do gier hazardowych, jeden o nazwie G. (...) i drugi o nazwie H. (...) numer H. (...). Zabezpieczyli automaty.

Lokal, w którym funkcjonariusze zabezpieczyli automaty, był własnością M. K., która to wynajęła tenże lokal na rzecz P. S.. P. S. wykonywał z kolei usługi na rzecz prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)D. G., z którym podpisał umowę, na podstawie której do jego (P. S.) obowiązków należało wynajęcie powierzchni pod każdy z automatów, następnie wstawienie do lokalu dostarczonych przez D. G. automatów, bieżąca obsługa tychże automatów, ich serwisowanie, uzupełnianie środków pieniężnych w automatach (na co pieniądze przekazywał D. G.) oraz wyjmowanie pieniędzy z automatów i ich przekazywanie na rzecz D. G..

Automaty były własnością D. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W..

(dowód: protokół kontroli – k. 1 – 4,

zdjęcia – k.6 – 10,

protokół zatrzymania rzeczy – k. 12 – 17,

zeznania P. S. – k. 415 v – 416,

zeznania M. K. - 20 v, 389,

kserokopia umowy – k. 95,

pisma – k. 30)

Zabezpieczone automaty stanowiły urządzenia do gier losowych; w rozumieniu ustawy o grach hazardowych z dnia 19.11.2009 r.

(dowód: opinia biegłego – k. 109 – 118,

wykaz dowodów rzeczowych – k. 122)

D. G. urodził się (...) Ma średnie wykształcenie. Prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód miesięczny w kwocie 10.000 zł. Jest ojcem dwojga dzieci. (k. 156)

Był uprzednio wielokrotnie karany, w szczególności jeden raz z art. 107 kks. (k. 147 – 149)

D. G. w dochodzeniu nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i odmówił złożenia wyjaśnień. (k. 144) Na rozprawie nie składał wyjaśnień, gdyż będąc pouczonego o możliwości składania wniosku o jego sprowadzenie na rozprawę, wniosku takiego nie złożył (k. 396), obrońca zaś wnioskował o prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego, który był osadzony w Areszcie Śledczym w G. (do dyspozycji Prokuratury Krajowej, k. 399).

Sąd ocenił i zważył co następuje:

Zebrane w tej sprawie dowody w postaci zeznań świadków P. S. i M. K. oraz opinii biegłego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier są wiarygodne. Zeznania P. S. (w szczególności co do tego kto był właścicielem zakwestionowanych automatów – D. G.), nie były bowiem w toku postępowania kwestionowane przez oskarżonego, nadto wprost korespondują ze stanowiskiem D. G. wyrażonym choćby w piśmie z dnia 08.10.2015 r. (zawierającym w szczególności zgłoszenie interwencji), zresztą nigdy potem przez niego nie zakwestionowanym (k. 30). Z kolei zeznania M. K. znajdują potwierdzenie w kserokopii umowy najmu lokalu (jaką złożyła do akt) i w zeznaniach P. S.. Oskarżony zresztą zeznań tych nie kwestionował. Opinia biegłego jest jasna i logiczna; nie była przez oskarżonego w toku postępowania kwestionowana. Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego czynu, nie podważa to wiarygodności dowodów.

Także pozostałe dowody z dokumentów zebrane w tej sprawie są wiarygodne, bo zostały pozyskane w sposób zgodny z kodeksem postępowania karnego.

D. G. urządzając gry na zabezpieczonych do sprawy automatach wyczerpał znamiona art. 107 § 1 kks, który stanowi, że podlega karze kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędnika lub prowadzi gry hazardowe. Zezwolenia lub koncesji na prowadzenie gier hazardowych D. G. nie posiadał (co nie było w tej sprawie przez oskarżonego na żadnym etapie postępowania kwestionowane). Z opinii biegłego, w sposób niewątpliwy, wynika, że oba zabezpieczone przez funkcjonariuszy automaty noszą wszelkie cechy urządzeń do prowadzenia gier hazardowych (czyli losowych, a nie zręcznościowych). Skoro tak, to – w myśl art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. 2015.612, z późn. zm.) - działalność w zakresie tego rodzaju gier (na automatach) może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry. Natomiast stosownie do art. 23 a tejże ustawy automaty do gier i urządzenia do gier mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach (...), po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno – skarbowego.

Skoro D. G. był właścicielem spornych automatów (do gier hazardowych) i urządzał na nich gry hazardowe, wbrew art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. 2015.612, z późn. zm.) oraz art. 23 a tejże ustawy, to wyczerpał znamiona art. 107 § 1 kks.

Wymierzając karę sąd uwzględnił po stronie okoliczności obciążających oskarżonego uprzednią siedmiokrotną karalność, w tym jeden raz za czyn z art. 107 § 1 kks. Po stronie okoliczności łagodzących sąd uwzględnił ilość zakwestionowanych automatów, a mianowicie, iż było ich jedynie 2 sztuki.

Mając powyższe na względzie sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę grzywny 100 stawek dziennych, co jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu, w kwocie po 100 zł każda, co jest adekwatne do zdolności finansowych oskarżonego (który zadeklarował dochód miesięczny na poziomie 10.000 zł).

W oparciu o art. 30 § 5 kks sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych.

Kosztami w sprawie sąd obciążył oskarżonego na podstawie art. 627 kpk i art. 616 § 1 i 2 kpk.